

نوجوان زیباست، شاخه گلی زیبا
پس بیار به باعیانانی خوش‌دوق
دلسر و آکاه دارد که با محبت
ومهارت، مرافقش باشند و
برورشش دهنند.

۶

روان‌شناسی نوجوان

محبت و بشریت، خود جاویدان است اگرچه
افراد آن باقی نمی مانند.
هرگز نمیرد آنکه دلش زنده شد به عشق
ثبت است در جریده، عالم دوام ما

۲- محبت، یگانگی است

"... وَالَّذِينَ آتُوا أَشْدَحَاتَا" لِلَّهِ...
کسانی که ایمان آورده‌اند محبت‌شان به خدا
بیشتر است.
اگر خاطرستان باشد در نخستین بخش
روانشناسی نوجوان "ایساتی از مقدمه"
مثنوی مولوی آوردم و اینک یک بیت از آن را
پمناسیت در اینجا یاد آوری می‌کنم:

کریستان تاما بریده‌اند
از نفیرم مرد وزن نالیده‌اند
ضمون این بیت شاهد گویای محبت انسان
به خدای یگانه است. آدمی از پروردگار
مهربان نشاءت گرفته، وجودش ناشی از ذات
باری است و لذا عشقش خداوند کار است و
آرزویش رسیدن بناو. بنابراین هر قدر وارسته‌تر
و مهدب تر و پاکتر باشد اشتیاقش به لقای
حالق بیشتر خواهد بود و ناله اش از دوری
و فراق او فرون تر.

این چنین بنده‌ای از نارضائی خدا رنج
می‌برد و به آنجه خدا را خشنود می‌سازد روی
می‌آورد. علی کل حال معبدش را سپاس می‌
گوید، از دردی که رضای خالق در آن است لذت
می‌برد و از هر خوشی که خالق را ناخوش‌آید
اعراض می‌کند. شاهد مثال از انبیاء و ائمه و
اولیاء فراوان داریم که میگداریم و میگذریم. این
است معنای محبت، و در میان آدمیان بیز جز
این نیست. مگر نه همه از خدائیم؟ پس اینهمه

نوجوان، و عاطفه محبت

" دوست بدارید. در حیات بشر زیباترازاین
چیزی نیست، "

۱- یک بحث کلی

محبت بحثی دل انگیز و طولانی دارد
اساس آفرینش است، فلسفه حیات است، بشریت
 فقط با محبت مفهوم پیدامی کند و الحق در
حیات بشر، زیباتر از این چیزی نیست. تعبیر
"زرزان" را می‌پسندم لکن می‌خواهم پافراتر
گذاشته بگویم: در آفرینش، زیباتر از این چیزی
نیست. حتی با خلوص بندگی، آنچنان که
امواج فریادم تخته سنگهای پولادین را در
دورترین نقاط دنیا بحرکت درآورد بگویم:
" مقصود عشق بود جهان را بهانه کرد. " و
بدین لحظه بجا خواهد بود که " تُم أَشْتَأْنَاهُ
خَلْقًا " آخر فتبارک اللہ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ رانیز
ناظر بر عاطفة محبت بدانیم. مگر نه این است
که در تفسیر آید، مبارکه گفته می‌شود: حقیقت
دیگری (به انسان) بخشید، جوهره ذاتی به
او داد، مثلاً اورا صاحب حیات وقدرت و علم
کرد و در او خیرالله‌ی هست. بلی اینهمه نعمت
و موهبت نتیجه محبت و رحمت است و با این
حساب باید گفت بشر محبت زنده است و زنده،

متعدد و چشمگیر بدنی از خود پیدا می کند و دچار ترس و حشت بیشتری می شود، ناچار نیاز بیشتری به محبت، صمیمیت و دلسوزی دیگران پیدا می کند، اساساً "لطافت و حساسیت نوجوانی" او مستلزم نوازش و محبت مداوم است و همین ابراز محبت در وجود اواخر مطبوع و راضی کننده‌ای می‌گذارد. آرامش ناشی از این محبت سبب می شود که نوجوان بتواند تخیلات، افکار و حرکات خود را کنترل کند و این حالت مطمئن ترین پل عبور از نوجوانی به جوانی است.

۳- محبت در حقیقت یک نیاز است

ماز دیگران انتظار محبت داریم، دیگران

جدائی از چیست؟ مضمون حدیث زیبای بنوی را، سعدی شیرین سخن چه نیکو به نظم آورده:

بنی آدم اعضای یکدیگرند
که در آفرینش زیک گوهرند
جوعضوی به درد آورد روزگار
دگر عضوها را نماند قرار
یعنی به درد دوست، دردمد بودن و به خوشی او شاد کام بودن، پس آدمهای خودخواه و هوسياز، به حريم دوستی راه ندارند و حيفاز کلمه محبت و دوستی که بربان دنياپرستان وجهه طلبان جاري شود، اينجاست که مفهوم محبت بين همسران و بين والدين و فرزندان تجلی می کند.

بلی معنای زندگی، تنهایزنده بودن نیست، حیات انسانی داشتن است و در حیات انسانی انس و الفت، نقش اساسی دارد. همانطور که اعضای بدن یک انسان بهمديگر مربوطند و از همدیگر متاثر، افراد بشر نيز بخصوص در محدوده، یک خانواده، یک خانواده، یک همسرش، مون نسبت به ناراحتی همسرش بی اعتنا باشد و يا از عذاب جسمی و روحی فرزندش احساس درد و عذاب نکند و میدانیم ابراز دوستی و محبت، خود شفابخش دردها و التیام بخشن رژمهای زندگی است.

در این میان چون نوجوان تصویر تازه و نامعقولی به علت رشد ناگهانی و تغییرات متعدد

بتدربیح که جهان اجتماعی کودک توسعه می یابد و بخصوص وقتی که پا به دوران نوجوانی می گذارد بخشی از محبت است این در نوجوانی بخش مهمتری - متوجه همسالان و دیگران در خارج از محیط خانه می شود و بنابراین شایسته نیست که والدین در تمرکز آن در افراد خانواده، اصرار داشته باشد و چون محبت اصولاً یک عاطفه دو جانبه است لذا

نیز همین موقع را از مادراند. روی این اصل می توان گفت محبت یک غریزه محسوب می شود یعنی انسان برای ادامه حیاتش نیازمند آن است و اگر نباشد گسیختگی وجود را نتیجه می دهد. نیاز کودک و مخصوصاً "نوجوان به این غذای جانبیخواه و روح افزایی بیشتر است و آینده زندگی و بنیان شخصیت او به محبت و جگونگی ابراز آن مستگی کامل دارد.

ضمن ابراز محبت به کودک و نوجوان باید اورا نسبت به ابراز علاقه و مهربانی به دیگران نیز تربیت کرد و عادت داد . بلی فراموش تکنیم که محبت در عین غریزی بودن اکتسابی است .

یک کودک تازه به دنیا آمده ، از این که اورا به آغوش گرفته نوازشش کنند خرسند می شود و واکنش ظاهری او نسبت به این محبت تبسم تحرک و ابراز خوشحالی است و این نیاز کودک است که مورد علاقه و محبوب دیگران باشد .

می کند، وجود را تحرک و نشاط می دهد -
تلخها را شیرین و بارهای زندگی را سبک می -
کند... این حکایت را سنتوید:

"خواجه لقمان وقتی که به حقیقت لقمان
بی می برد، با اینکه لقمان بنده او بود با
همین بنده عشق می ورزد. هر طعام که برای
خواجه می آوردندگی را دنبال لقمان می -
فرستاد که باید و در طعام خوردن با شرکت
کند به برای شرکت در طعام، بلکه برای آنکه
بس مانده طعام لقمان را تناول کند. غذای را
که لقمان از آن نخورده بود خواجه آنرا
دور می ریخت و اگر هم می خواست از آن غذا
بخورد بی میل و بی اشتها می خورد. آری معنای
پیوستگی بی نهایت روحی همین است.

دریکی از روزهای خواجه خبریهای رابه
رسم ارمنان آورده بودند. لقمان حاضر نبود
خواجه یکی از غلامان را صدا کرده می گوید!
برو لقمان را بیاور. چون لقمان از در وارد
می شود، خواجه کاردی بدست گرفته خبریه را
باره می کند و قطعه ای از خبریه را به لقمان
می دهد. لقمان مانند شکر و عسل با تمام
اشتها آن قطعه را می خورد، وقتی که خواجه
احساس کرد لقمان بادرک لذت و خوشی آن
خبریه را خورد قطعه، دیگری تا هفده قطعه از خبریه
رابه او داد. یک قطعه مانده بود خواجه گفت:
اینرا هم من می خورم تا بینم این خبریه چقدر
شیرین است. خوش خوردن لقمان و نمودار
ساختن النداد از این خبریه طبع و مزاج رابه
اشتها می آورد. هنگامیکه خواجه از آن خبریه
خورد تلخی آن خبریه مانند آتش شعله و روش ساخت
زبانش آبله زد و گلویش سوخت پس از ساعتی
که از تلخی خبریه از خود بی خود شده بود رویه
لقمان کرده می گوید: ای جان جهان! این زهر

درباره نوجوان، کاملاً باید مواطبه و
محبته بود، زیرا بیشتر انحرافات اخلاقی
نوجوان ناشی از این است کما و، بانیاز
شدیدی که در بحران تغییرات فیزیولوژیکی و در
نتیجه، روانی خود به محبت دارد، گاهی از
اوقات با بی اعتمای و حتی کم محبتی والدین
یا دیگر مردمیان مواجه می شود و برای جبران این
كمبود در دنیاک واضطراب آور، در تلاش و تکاپو
می افتد و روح جستجوگری در برابر الفاظ
فریبینده حساسیت پیدا می کند و عواقب غم -
انگیز و حسرت بار این وضع کاملاً قابل
پیش بینی است. مگر نه یک آدم تشنگ و گرسنه
به هر آب ناصاف و به هر غذای ناگوار طمع
می کند؟

به قسمتی از یاد داشتیک مادر توجه
بفرمائید: " همسر من بعضی موقع ها به دختر
بزرگمان می گوید: تو برای من چه استفاده ای
داری؟ خیلی چیز بخواهی می برمت بروشگاه.
آنوقت این دختر ما آنقدر از این حرف زجر
می کشد که خدامی داند. من هم که مادر او هستم
خیلی زجر می کشم ولی چاره چیست؟ این دختر
هم اصلاً محبت به پدرش ندارد... آیا این
است پاسخ امر رسول (ص) که فریاد رسالت
درجahan هستی می پیجید: " احیوا الصیان و
ارحموهم . فرزندان خود را دوست بدارید و به
آنها رحم کنید : "؟!

۴- آثار محبت

دلها را صفا می بخشد، استعدادها را شکوفا

احوال اگر از چشیدن یک تلخی داد و فریاد برآورم خاک صدها راه برسم باد، من از آن دست این خربزه، تلخ را گرفتهام که شکر بخشنده باشد. شیرینی دست شکر بخشست در آن خربزه تلخی نگداشته بود. محبت است که تلخی ها را شیرین، مس ها را طلا، و دردها را صافی و دردهارا شفا می کند.^۳

را چگونه نوش حان کردی؟ و این قهر را چگونه بجای لطف پذیرفتی؟ صبر و شکبیابی تواناچه حداست، یا مگر تو دشمن حان خویشتی؟! چه شد که تو دلیلی نیاوردی و بمن نگفتنی من معذورم، ساعتی مهلت بده. لفمان در پاسخ او می گوید من از نعمتهای عالی تو آنقدر بهره مند گشتم که از شرم و خجلت تو سرافکنده هستم، من شرم داشتم از اینکه تلخی یک خربزه را بسا چشیدن هزاران شیرینیها از تو منعکس کنم و آنرا نیوشا نم مگر همه اجرایم از احسان و بخششای تو نروئیده است؟ مگر هر چه که درمسیر وجودی یک انسان از دام و دانه قرار می گیرد تو برای من آماده نکردهای؟ با این

۱- ی ۱۴ سوره، مومنون.

۲- ی ۱۶۵ سوره، بقره

۳- تفسیر مشنوی - محمد تقی جعفری ج ۴

سیدضیاء الدین صدری

قالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى : يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجاتٍ (س: مجادله آیه ۱۱) خداوند مومنان و عالمان را به درجات برتری بخشیده است.

(رابطه علم و ایمان از نظر استاد شهید آیت ا... مطهری)

۱- علم به ما روشنائی و توانائی می بخشد

۲- علم ابزار می سازد

۳- علم سرعت میدهد

۴- علم توانستن است

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات پرتوال جامع علوم انسانی

۵- علم می نمایاند که چه هست

۶- علم انقلاب بروون است

۷- علم جهان را ، جهان آدمی می کند

۸- علم وجود آدمی را بصورت افقی گسترش میدهد

۹- علم طبیعت ساز است

۱۰- علم نیروی منفصل است

۱۱- علم زیبائی عقل است

۱۲- علم زیبائی اندیشه است

۱۳- علم امنیت بروونی می دهد

۱۴- علم جهان را با انسان سازگار می کند